

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1001/2019
08.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 788/15 – Спк 340/17 од 05.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 Спк 22/18 од 21.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 788/15 – Спк 340/17 од 05.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 Спк 22/18 од 21.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 788/15 – Спк 340/17 од 05.07.2017. године, на основу члана 317. став 1. ЗКП, прихваћен је споразум о признању кривичног дела закључен дана 05.07.2017. године између Трећег ОЈТ у Београду – заменика Трећег ОЈТ у Београду Николе Пантелића, под бројем Кт 1957/09 – Ск 309/17, са једне стране и окривљеног АА и браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Татјане Раичевић, са друге стране, па је окривљени АА оглашен кривим да је као одговорно лице - директор и власник ББ, из ..., ул. ... бр. ..., дана 15.05.2008.године и дана 24.06.2008.године, у стању урачунљивости, свестан свог дела, чије је извршење хтео и свестан законске забрањености свог дела, у намери да правном лицу, чије је одговорно лице, прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем и прикривањем чињеница, као и неистинитим приказивањем стања и резултата пословања ББ, довео у заблуду овлашћена лица оштећеног ВВ, са седиштем у ..., у улици ... бр. ..., а приликом доношења њихове одлуке о пословима управљања и то на тај начин,

што је са оштећеним ВВ, дана 15.05.2008. године, закључио уговор о финансијском лизингу линије за производњу ..., под бројем ../08, те дана 24.06.2008.године закључио уговор о финансијском лизингу опреме за производњу, под бројем ../08, укупне вредности 2.246.000,00 швајцарских франака, а претходно навео оштећеног ВВ, да од ББ, откупи опрему за производњу ... у процењеној вредности од 111.668.501,12 динара, а потом му је издао у лизинг по наведеним уговорима, лажно приказујући односно прикривајући чињеницу да је пре закључења оба уговора о лизингу, опрема за производњу ..., која је била предмет закључених уговора, оптерећена залогом у корист „ГГ bank“, по уговору о кредиту од 27.12.2017.године, те је неистинито приказао да је ББ солвентно, да има довољно новчаних средстава на рачуну за исплату доспелих обавеза, као прималац лизинга, издавши том приликом оштећеном ВВ као средство обезбеђења плаћања соло менице, које је оверио својим потписом, као и соло менице ББ, које међутим, нису биле наплативе, због блокаде рачуна ББ од 21.07.2008.године, при чему преузету опрему по лизингу није плаћао, новац добијен од продаје опреме присвојио, те тиме онемогућио стицање права власништва оштећеног ВВ, над опремом, односно прибавио противправну имовинску корист правном лицу, чије је одговорно лице, која прелази износ од 5.000.000,00 динара односно износ од 113.669.522,80 динара, чиме је извршио кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца. Истом пресудом, применом члана 258. став 4. ЗКП оштећени ВВ, упућен је да имовинско-правни захтев у целини може да остварује у парничном поступку, а применом члана 262. став 1. и став 2. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 1), 3) и 7) окривљени АА обавезан је да накнади суду трошкове кривичног поступка на име трошкова и награде вештака и на име трошкова довођења, с тим да ће посебно решење о висини трошкова кривичног поступка бити донето накнадно када се подаци о висини трошкова прибаве. Применом члана 262. став 1. и став 2. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, обавезан је окривљени АА да сноси трошкове на име нужних издатака оштећеног ВВ, као и на име награде и нужних издатака његовог пуномоћника, с тим да ће посебно решење о висини трошкова бити донето накнадно, када се подаци о висини трошкова прибаве. Применом члана 262. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 9) у вези става 3. ЗКП обавезан је окривљени АА да на име трошкова паушала плати суду новчани износ од 10.000,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 - Спк 22/18 од 21.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ковачевића, а пресуда Трећег основног суда у Београду К 788/15 – Спк 340/17 од 05.07.2017. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Ковачевић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 Спк 22/18 од 21.01.2019. године, којом је одбијена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ковачевића, а пресуда Трећег основног суда у Београду К 788/15 – Спк 340/17 од 05.07.2017.

године потврђена и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2) КЗ, које је престало да постоји 01.03.2018. године.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је окривљени осуђен за дело које није кривично дело, те да је на окривљеног примењен закон који се не може применити односно да није примењен закон који је повољнији по окривљеног, као и да тужилац није изменио правну квалификацију и чињенични опис радњи извршења кривичног дела, а да се радње за које је окривљени оглашен кривим не могу подвести под радње извршења било ког кривичног дела осим кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2) КЗ, које је престало да постоји 01.03.2018. године, а што представља околност која трајно искључује кривично гоњење.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер Врховни касациони суд налази да кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 2) КЗ (као и његови квалификаторни облици) није декриминализовано доношењем Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 94/2016 од 24.11.2016. године, са ступањем на снагу 01.03.2018. године измена у односу на ово кривично дело), обзиром да су и поред разлика у законском опису, битна обележја тог кривичног дела садржана у конкретном случају у кривичном делу превара у обављању привредне делатности из члана 223. КЗ („Службени гласник РС“ број 94/2016 од 24.11.2016. године, који се примењује од 01.03.2018. године) будући да су и даље кажњиве радње извршења лица које у обављању привредне делатности у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист и доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да нешто учини или не учини на штету имовине субјекта привредног пословања за које или у којем ради или другог правног лица. Наиме, напред наведене радње окривљеног за које је оглашен

кривим и осуђен кажњиве су и по Кривичном законнику који је важио у време доношења побијаних пресуда и по налажењу Врховног касационог суда, одговарају обележјима кривичног дела превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 3. у вези става 1. КЗ, чиме је у овом случају задржан правни континуитет инкриминације.

Поред наведеног, а како је за кривично дело превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 3. Кривичног законика, који је важио у време доношења побијаних пресуда прописана казна затвора у трајању од 2 до 10 година, док је за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2) Кривичног законика, раније важећег Кривичног законика, била предвиђена казна затвора у трајању од 1 до 8 година, то је очигледно да је за окривљеног блажи раније важећи Кривични законик, па је самим тим блажа и правна квалификација радњи окривљеног као кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 2) КЗ, а како је правилно суд и квалификовао радње окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Ковачевића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић